

TUYỂN CHỌN HỌC PHẬT VẤN ĐÁP CỦA PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG

PHẦN 4

(Trích lục từ các buổi khai thị vấn đáp của Hòa Thượng Tịnh Không cho đồng tu học Phật)

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, xin hỏi làm thế nào vừa tu phước vừa tu huệ?*

Đáp: Đây là một câu hỏi rất thực tế, tôi nghĩ rất nhiều người muốn biết [câu trả lời]. Tu phước chính là đoạn ác tu thiện. Đoạn ác tu thiện nhưng không chấp trước, không chấp vào tướng thì chính là tu huệ. Phật dạy Bồ-tát tu pháp Lục độ, đây là một ví dụ rất hay. Bồ thí là tu phước, trì giới cũng là tu phước, nhẫn nhục cũng là tu phước, tinh tấn, thiền định đều là tu phước, còn Bát-nhã là tu huệ. Thế nào là Bát-nhã? Kỳ thật, nếu lìa khỏi năm điều phía trước thì Bát-nhã không thể tồn tại, Bát-nhã sẽ là một khái niệm trừu tượng, sẽ không khởi tác dụng. Bát-nhã nhất định phải có trong năm loại tu phước phía trước. Bồ thí mà không chấp tướng bồ thí thì trong bồ thí có Bát-nhã, đó chính là trí huệ, đây là phước huệ song tu. Trì giới mà không chấp tướng trì giới thì đó cũng là phước huệ song tu. Do đây mà biết, nhẫn nhục, thiền định, tinh tấn chỉ cần không phân biệt, không chấp trước thì đó chính là huệ. Như vậy mới có thể làm được phước huệ song tu.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, con rất mong muốn mau chóng đến thế giới Cực Lạc, nhưng trên còn cha mẹ nên trong lòng không buông xuống được. Tuy nhiên con chỉ lo bản thân không cẩn thận, lại tiếp tục tạo nghiệp, thật sự lo lắng sau này không thể đến được thế giới Cực Lạc tu hành thành Phật, thề nguyện tái lai. Nghĩ đến vấn đề này con rất phiền não, xin Sư phụ từ bi khai thị con nên làm thế nào mới phải.*

Đáp: Vấn đề của bạn, tôi xin nói đơn giản và thành thật với bạn rằng, mỗi ngày bạn nên dành một khoảng thời gian nhất định để đọc kinh và nghe kinh. Thời gian mỗi ngày đọc kinh, nghe kinh tốt nhất là từ hai giờ trở lên, không được ít hơn hai giờ, ngày ngày không gián đoạn. Làm từ nửa năm đến một năm thì cảnh giới của bạn sẽ thay đổi. Nói tóm lại là sự nhận thức của bạn đối với giáo lý chưa đủ thấu triệt, nếu chân thật nhận thức thấu triệt thì tín tâm thanh tịnh, nguyện tâm kiên cố, những điều bạn nghi ngờ lo lắng sẽ không còn nữa. Bạn nhất định sẽ đạt được nguyện vọng.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, thế nào là Bồ-đề tâm? Trong cuộc sống hằng ngày làm thế nào phát Bồ-đề tâm?*

Đáp: Kinh Luận giảng về Bồ-đề tâm rất nhiều, lời giải thích của cổ Đại đức nói chung cũng khiến chúng ta không dễ hiểu. Nhưng lời của Đại sư Ngẫu Ích trong Di Đà Kinh Yếu Giải thì chúng ta rất dễ hiểu. Ngài nói rất đơn giản, rất rõ ràng. Bồ-đề tâm là chân tâm, là tâm chân thành cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, tâm này chính là vô thượng Bồ-đề tâm. Cách nói này thực ra từ xưa đến nay Tổ sư Đại đức đều không nói như vậy. Cách nói này của Đại sư Ngẫu Ích được Tổ Ấn Quang vô cùng tán thán, thật sự khiến chúng ta hiểu rõ ngay lập tức. Rất nhiều cụ ông cụ bà nhà quê không biết chữ, cả đời cũng chưa nghe Kinh, gặp được Pháp sư truyền cho một câu A Di Đà Phật, dạy họ thật thà mà niệm, họ thật thà niệm vài năm thì thật sự được vãng sanh, tướng lành vãng sanh vô cùng hiếm có. Chúng ta xem Kinh Vô Lượng Thọ có câu “Phát Bồ-đề tâm, nhất hướng chuyên niệm”, chúng ta nghĩ nhất hướng chuyên niệm thì không thành vấn đề, chúng ta đã nhìn thấy rồi, thế nhưng họ không có phát Bồ-đề tâm, vì sao họ được vãng sanh? Chúng ta thường nghi hoặc điều này. Đại sư Ngẫu Ích vừa giải thích thì chúng ta liền hiểu rõ. Tuy họ không hiểu thế nào là Bồ-đề tâm nhưng họ thật sự đã phát vô thượng Bồ-đề tâm, [vì] họ đã thật sự buông xuống vạn duyên, nhất tâm nhất ý niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. Vãng sanh đến thế giới Cực Lạc, gặp A Di Đà Phật thì làm gì có chuyện không phát Bồ-đề tâm chứ? Vì vậy lời giải thích này của Đại sư Ngẫu Ích rất có đạo lý, càng nghĩ càng có đạo lý, đơn giản rõ ràng! Theo cách nói thông thường thì Kinh Quán Vô Lượng Thọ có nói [về Bồ-đề tâm], Đại Thừa Khởi Tín Luận cũng có nói, chú giải của hai quyển sách này rất nhiều, rất nhiều chú giải của Đại đức xưa nay [chúng ta] đều có thể dùng làm tham khảo.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, Ngài thường nói: “Trước tiên phải độ mình rồi mới có thể độ người, chỉ có Bồ Tát thật sự mới có thể độ người”. Lại nói, “Vừa chuyển đổi ý niệm, chỉ cần vì chúng sanh thì chính là Bồ Tát”, ở đây phải chăng có sự mâu thuẫn?*

Đáp: Nghi hoặc của bạn không sai, đúng là có nghi hoặc như thế. Tuy nhiên phải hiểu rằng “trước tiên phải độ chính mình rồi sau mới độ người khác”, đây là việc của Bồ Tát. Không có năng lực độ chính mình mà đi độ người khác cũng là sự nghiệp của Bồ Tát. Hai loại người này đều là Bồ Tát, nhưng bên trong có sự khác biệt. Không thể độ mình mà đi độ người thì chưa đáng tin cậy, bạn cho rằng là đó là độ người nhưng thật sự có phải là độ người hay không? Bạn độ họ đi đến đâu? Trong mười pháp giới bạn độ họ đến pháp giới nào? Nếu như độ họ vào cõi ngạ quỷ, địa ngục, súc sanh thì đó cũng là độ, không phải là không độ. “Độ” nghĩa là giúp đỡ, bạn giúp họ đến pháp giới nào? Cho nên, chính mình phải độ mình trước, bản thân bạn nhận biết đường đi, bạn biết phương hướng rồi thì bạn sẽ không dẫn

dắt chúng sanh đi sai đường. Vì sao vậy? Bạn là người từng trải, việc này sẽ không sai. Bạn chưa độ được mình, cũng không phải là người từng trải, con đường phía trước như thế nào bạn không biết! Không biết đường mà tùy tiện chỉ đường thì đây là việc làm nguy hiểm.

Tuy nhiên, trong Tịnh Tông có một phương tiện. Tịnh Tông là chuyên niệm A Di Đà Phật cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, việc này chắc chắn là chính xác. Tuy chưa độ được mình nhưng người này đi khuyên người khác thì nhất định là không sai, chư Phật Như Lai đã chỉ như vậy thì làm sao mà sai được. Chỉ có con đường này là chính xác, bản thân mình tuy chưa được độ nhưng có thể độ người. Còn 84.000 pháp môn khác thì không hề dễ dàng, không đơn giản. Nếu bản thân bạn chưa được độ thì nhất định không thể độ người. Pháp môn Tịnh Độ thì mình chưa được độ vẫn có thể độ người, việc này chúng ta cần phải phân biệt rõ. Giới thiệu cho mọi người về A Di Đà Phật, giới thiệu một cách nhiệt tình, khuyên người niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ thì người này là Bồ Tát. Bản thân Bồ Tát có thể vãng sanh hay không? Chưa chắc! Có rất nhiều Bồ Tát không thể vãng sanh. Bồ Tát như thế nào? Bồ Tát trên danh nghĩa, Bồ Tát hữu danh vô thực thì không thể vãng sanh. Bản thân họ không thể vãng sanh nhưng họ khuyên người, nếu người đó thật sự chịu tin thì người đó vãng sanh. Nếu họ khuyên rất nhiều người, khuyên được mấy mươi người, mấy trăm người đều vãng sanh, tuy bản thân họ chưa được vãng sanh cũng không sao, đến lúc họ mạng chung thì những người bạn đã vãng sanh đến thế giới Cực Lạc nhất định sẽ nói với A Di Đà Phật: “Chúng con có thể đến thế giới Cực Lạc đều nhờ người này khuyên chúng con”. Họ kéo A Di Đà Phật: “Chúng ta hãy đi tiếp dẫn người này vãng sanh”. Các bạn nghĩ xem có được hay không? Có thể được! Chỉ cần đến lúc đó họ nhìn thấy A Di Đà Phật, thật sự muốn đi thì họ sẽ đi. Nếu gặp A Di Đà Phật mà họ không muốn đi thì không có cách nào. Cho nên Đại Từ Bồ Tát nói rất hay: “Khuyên hai người niệm Phật [vãng sanh] thì còn hơn chúng ta tinh tấn”, khuyên được mười mấy người thì phước báo của bạn rất lớn. Đây là sự thật, bạn đã tu được đại phước báo. Bạn có thể khuyên mấy trăm người, mấy ngàn người thì bạn là Bồ Tát thật. Bạn có thể khuyên hơn một vạn người niệm Phật thì bạn chính là hóa thân của A Di Đà Phật. Đây là Đại Từ Bồ Tát nói, khuyến khích chúng ta đem pháp môn Tịnh Tông giới thiệu phổ biến cho mọi người. Bạn đã hiểu rõ lý của những việc này rồi thì nghi hoặc của bạn sẽ được giải trừ.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, trong nhà chỉ có mình con tin Phật, cha mẹ đã hơn 70 tuổi, con khuyên cha mẹ không tin, ngược lại còn mắng con, đến Phật đường thì cha mẹ cũng không vui, vậy con phải làm thế nào?*

Đáp: Vì [để] hiếu thảo với cha mẹ, bạn có thể không cần đến Phật đường, bạn ở nhà niệm Phật. Nếu niệm ra tiếng khiến cha mẹ không vui, thì bạn niệm thầm không ra tiếng. Cha mẹ lớn tuổi như vậy, mọi việc đều phải thuận theo cha mẹ, nhất định phải biểu hiện tốt hơn bình thường, cha mẹ sẽ cảm thấy lạ: “Sao con khác với trước kia vậy, sao bây giờ lại ngoan ngoãn, hiếu thảo như thế?”. Bạn nói: “Là Phật dạy con làm như vậy”. Như vậy mới làm cha mẹ cảm động, để cha mẹ có cảm tình tốt với Phật pháp, sau đó dần dần khuyên cha mẹ niệm Phật. Nếu những gì bạn làm mà cha mẹ đều thấy không vui, thì bạn khuyên cha mẹ niệm Phật cũng rất khó khăn, cho nên nhất định phải thuận theo cha mẹ.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, sau khi độ cha mẹ thành Phật rồi con mới vãng sanh hay là con nên vãng sanh trước rồi trở về độ họ?*

Đáp: Sự việc này trong Kinh Luận, Phật thường dạy chúng ta là “tùy duyên chứ không phan duyên”. Tùy duyên thì mới được tự tại. Nếu chính mình muốn làm như thế này, như thế kia thì sự việc và ý muốn thường luôn trái ngược, mà việc làm cũng không thành. Hãy nghiêm túc nỗ lực y theo lời dạy của Phật mà tu hành, thường xuyên đem công đức của bạn hồi hướng cho cha mẹ, đây chính là điều mà người con hiếu thuận nên làm. Chính mình nhất định phải phát nguyện vãng sanh, còn việc bạn đi trước hay là cha mẹ bạn đi trước thì do nghiệp lực làm chủ, bản thân không thể làm chủ. Việc này rất khó nói, thế nhưng chính mình xác thực phải đầy đủ tin sâu, nguyện thiết, cầu sanh Tịnh Độ, hồi hướng cho cha mẹ. Tốt nhất là có thể khuyên cha mẹ cũng niệm Phật, đó chính là đại hiếu.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, con từng trợ niệm cho súc sanh như bò cạp và chim nhỏ, sau khi trợ niệm một lúc phát hiện thấy thân thể của chúng, tứ chi mềm như bông, đây có phải là tướng lành vãng sanh không?*

Đáp: Có được vãng sanh hay không chúng ta không cách nào xác định được, thế nhưng chúng ta có thể khẳng định là chúng có tướng lành này thì chúng đã thoát khỏi cõi súc sanh rồi, việc này có thể khẳng định, nhất định là chúng sanh vào đường lành. Ngay cả động vật cũng như vậy, sau khi chết rồi thì toàn thân mềm mại, đây là tướng lành, là tướng tốt.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, trong khai thị Tịnh Độ của Đại sư Ấn Quang có 84 đề mục, đề mục thứ 83 là làm thế nào nhiếp tâm niệm Phật, Ngài giảng về pháp Thập Niệm. Khi niệm Phật thì từ câu thứ nhất đến câu thứ mười cần phải niệm cho rõ ràng, và phải nhớ cho rõ ràng. Niệm đến câu thứ mười thì lại quay về niệm từ câu thứ nhất đến câu thứ mười, không được niệm đến hai mươi, ba mươi. Từ câu thứ nhất đến câu thứ mười là niệm trong một hơi hay*

là giữa chừng có thể tiếp hơi ạ? Ngoài ra phải niệm cho rõ ràng, đồng thời phải ghi nhớ rõ ràng. Nếu phải nhớ số cho rõ ràng thì niệm Phật sẽ không được nhất tâm nữa. Tâm nếu vừa ghi nhớ số, vừa niệm Phật, tuy có thể giảm bớt vọng niệm nhưng vẫn là hai niệm, sao thể nhất tâm bất loạn được?

Đáp: Câu hỏi này rất dài, là nói về pháp Thập Niệm. Pháp Thập Niệm là do Pháp sư Từ Vân Quán Đảnh truyền, dùng cho những người công việc rất bận rộn, không có thời gian làm thời khóa sáng tối. Đại sư đã dạy chúng ta phương pháp phương tiện này, đó là dùng mười niệm trong thời khóa sáng tối. Pháp Thập Niệm này thì một hơi là một niệm, niệm mười hơi. Trong một hơi thì hơi của mỗi một người dài ngắn không như nhau, vì vậy niệm Phật nhiều hay ít không có bắt buộc, không nhất định một hơi phải niệm mười tiếng Phật hiệu, không có quy định này. Trong một hơi bất luận niệm bao nhiêu câu thì hết một hơi gọi là một niệm, thời gian niệm mười hơi nói chung cũng không dài. Dùng cách này làm thời khóa sáng tối, tập thành thói quen niệm Phật rất có lợi ích.

Còn pháp Thập Niệm ở đây là do Ấn Quang Đại Sư đặc biệt dạy cho chúng ta nhiếp tâm, đây là phương pháp nhiếp tâm. Phương pháp nhiếp tâm là bạn niệm Phật rất rõ ràng, vừa niệm Phật vừa nhớ số. Niệm Phật và nhớ số đều rõ ràng, đều sáng tỏ. Nhớ số này là thầm nhớ, không phải là niệm lên “A Di Đà Phật một, A Di Đà Phật hai...”, không phải niệm như vậy, niệm như vậy là sai rồi, cũng không thể dùng ngón tay để đếm số. Một mặt niệm Phật, một mặt nhớ số rất rõ ràng. Thật sự mà nói không bắt buộc phải niệm đến mười rồi mới quay lại niệm từ một. Có thể nhớ số thầm như vậy thì nhớ mười câu cũng không phải là dễ. Vì vậy cổ đức lại dạy người sơ học một pháp phương tiện. Dùng như thế nào? Dùng ba, ba, bốn. Khi bạn niệm Phật nhớ đến ba, niệm đến ba có thể nhớ rất rõ ràng, niệm đến năm sáu thì không thể vì bị loạn con số. Đây là một loại phương pháp để nhiếp tâm. Nhiếp tâm mà trong lúc niệm Phật vẫn còn hai niệm, còn hai niệm cũng không tệ mà, tốt hơn nhiều so với tạp niệm, đã tiến bộ rất nhiều rồi. Hiện nay bạn vẫn chưa làm được nhất tâm, chưa làm được nhất niệm, bạn làm được hai niệm thì công phu ấy cũng là khá rồi. Hai niệm làm được thuần thục rồi thì biến thành nhất niệm, công phu nhất định sẽ có tiến triển, sẽ có tiến bộ. Nếu quả thật niệm mười câu không dễ, niệm đến câu thứ sáu thứ bảy thì loạn rồi, không biết đã niệm đến số bao nhiêu rồi, vậy thì bạn không cần ghi nhớ mười câu. Mười câu là con số viên mãn, hãy từ từ mà làm, trước tiên hãy làm được ba câu, bốn câu, năm câu rồi dần dần cầu tiến bộ, đạt được mười câu thì rất tốt. Nhớ mười câu rất rõ ràng, một chút cũng không loạn thì đây là phương pháp tốt để nhiếp tâm. Thật sự

phương pháp niệm này sẽ niệm bặt hết vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chính mình!

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, lúc tĩnh tọa niệm Phật nên nhắm mắt hay là mở mắt niệm Phật? Cách nào tốt? Có ảnh hưởng đối với sức khỏe của thân tâm hay không?*

Đáp: Thông thường niệm Phật thì không phải là mở mắt, cũng không phải là nhắm mắt. Mở mắt thì dễ nhìn thấy này thấy nọ, dễ bị cảnh giới bên ngoài ảnh hưởng; còn nhắm mắt thì lại ngủ gật. Vì vậy Đại đức xưa dạy cho chúng ta một phương pháp, chỉ mở mắt ba phần. Nhìn thấy được gì? Nhìn thấy phía trước mắt chúng ta. Khi chúng ta niệm Phật thì gọi là “mắt nhìn mũi, mũi quán tâm”, không nhìn bên ngoài, chỉ mở mắt he hé chút thôi, nhìn thấy đầu mũi của mình, hoặc nhìn vào lòng bàn tay. Như vậy khi niệm Phật sẽ dễ nhiếp tâm, các vị cứ làm thử xem sao.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, niệm Phật đến công phu thành thiền, làm sao biết được thượng phẩm hay hạ phẩm? Có thoái chuyển không? Trong trường hợp nào sẽ thoái chuyển?*

Đáp: Niệm Phật niệm đến công phu thành thiền xác thực là có thể thoái chuyển. Bạn hỏi trong tình huống nào sẽ thoái chuyển? Bạn đối với pháp thế gian, xuất thế gian khởi tâm động niệm thì sẽ thoái chuyển. Bạn buông bỏ hết thấy pháp thế gian rồi thì bạn sẽ không thoái chuyển. Việc thế gian và chính mình không liên quan, thấy đều buông bỏ, chúng ta đến thế gian là làm khách, chúng ta là khách trọ, giống như ở quán trọ vậy, bất cứ thứ gì trong quán trọ đều không phải là của ta, bất cứ việc gì cũng không liên quan đến ta, sống ở thế gian phải dùng thái độ này, tâm của chúng ta vĩnh viễn giữ được thanh tịnh, bình đẳng, giác ngộ, quyết không mê hoặc, thì sẽ không thoái chuyển.

Về phân phẩm vị thì cũng không cần thiết đặt ở trong tâm. Đề ở trong tâm thì đã phá hoại tâm thanh tịnh của chúng ta rồi. Thượng phẩm là như thế nào? Tôi vừa mới nói lúc nãy, sinh tử tự tại là thượng phẩm. Xác thực là muốn đi lúc nào thì sẽ đi lúc đó, công phu thành thiền của bạn là thượng phẩm, đại khái là thượng thượng phẩm, thượng trung phẩm. Vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc có thể tùy theo ý muốn của mình, muốn đi lúc nào thì lúc đó A Di Đà Phật sẽ đến tiếp dẫn bạn, đây là thượng thượng phẩm, thượng trung phẩm. Phẩm vị thấp một chút, thì bạn sẽ không tự tại được như vậy. Thế nhưng bạn có thể biết trước ngày giờ đi, người có công phu tốt đại khái có thể biết trước một - hai năm, đây là trung bối vãng sanh. Chúng ta đều gọi là công phu thành thiền, vãng sanh trung phẩm

trong phạm thánh đồng cư độ, có thể biết trước nửa năm, ba tháng, đại khái đều là thuộc trung phẩm. Biết trước vãng sanh một hai tuần hay ba bốn ngày thì đại khái là thuộc hạ phẩm. Từ chỗ này, chúng ta có thể rõ ràng, sáng tỏ, thế nhưng chúng ta chỉ cần vãng sanh là được rồi. Đại Sư Ngẫu Ích nói rất hay: "Chỉ cần được vãng sanh, hạ hạ phẩm vãng sanh ta cũng thỏa mãn rồi, tuyệt không quan trọng phẩm vị cao thấp". Bạn nghĩ xem, tâm của Ngài thanh tịnh khiêm tốn biết bao. Cố gắng tranh cho được thượng phẩm thì bạn vẫn còn có tâm cạnh tranh, bạn vẫn chưa đoạn phiền não. Vì sao vậy? Bạn vẫn muốn cao hơn người khác một bậc, tâm như vậy là chướng ngại, bạn vẫn chưa buông bỏ tâm háo thắng. Tâm háo thắng là phiền não, là cống cao ngã mạn. Vì vậy, hết thảy phải thuận theo tự nhiên, nhất định phải biết chân thành, thanh tịnh, bình đẳng. Tâm thanh tịnh quan trọng hơn tất cả. Đề kinh của Kinh Vô Lượng Thọ bản Hán dịch là "Thanh Tịnh Bình Đẳng Giác Kinh"

Thế nào gọi là thanh tịnh? Có ý niệm ở trong tâm thì không thanh tịnh, có phân biệt, có chấp trước thì rất không thanh tịnh, cho nên đều phải buông bỏ những thứ này. Lời Phật dạy, chúng ta nghe theo là rất tốt rồi. Nhất định không có nghi hoặc, không có phân biệt, không có chấp trước, nhất tâm hướng đến Phật, nhất tâm niệm Phật, thì nhất định được sanh.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, đệ tử mắc bệnh đã lâu, mỗi ngày cảm thấy oan gia trái chủ quấy lầy thân rất khổ. Nếu như đến Phật đường nghe Kinh, tụng Phật thì bệnh tình có thể giảm nhẹ. Xin hỏi tình trạng này có bình thường không?*

Đáp: Bình thường. Ở trong niệm Phật đường có rất nhiều người niệm Phật, bầu không khí này người ngoại quốc gọi là từ trường sẽ gia trì cho bạn. Oan gia trái chủ của bạn đến nơi này họ cũng cảm nhận được bầu không khí này, họ cũng sẽ hoan hỷ, sẽ không đến tìm bạn gây phiền phức nữa. Từ đây bạn hiểu được sự thù thắng của việc nghe Kinh, niệm Phật.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, trong công việc bận rộn thường ngày làm thế nào tu trì công phu thành phiền?*

Đáp: Tổ sư Đại đức đã dạy chúng ta, chính ở ngay trong công việc mà luyện tâm. Làm việc là tu hành. Tu những gì? Tu bỏ tập khí phiền não, đây là công phu thật sự. Ở phía trước vừa rồi đã nói với các vị, thuận cảnh không sanh tham luyến, nghịch cảnh không khởi oán hận, đây chính là chân thật tu hành. Giữa đồng nghiệp với nhau, có người cung kính, khen ngợi bạn, bạn cười một cái, cảm ơn, không để ở trong tâm. Lại có người ghét bạn, oán hận bạn, bạn xem thấy cũng

cười một cái, cũng không đặt ở trong tâm. Vĩnh viễn giữ gìn tâm thanh tịnh, bình hòa, đây là tu hành. Người niệm Phật bất luận cảnh giới nào hiện tiền, trong tâm chỉ có A Di Đà Phật, không có những thứ khác, đây gọi là công phu thành phẩm. Cho nên dụng công không cản trở làm việc. Niệm Phật thù thắng hơn tất cả, ví như tu Thiền thì không được, tu quán tưởng vẫn có lúc có trở ngại, chỉ duy nhất có niệm Phật là không trở ngại, niệm Phật là chỉ quán thù thắng nhất.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, ngày nay có quá nhiều tai nạn, xin hỏi đệ tử và người nhà nên tiếp tục làm việc, học tập, hay là buông bỏ tất cả, bắt đầu niệm Phật tu hành?*

Đáp: Buông bỏ là buông bỏ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, không phải buông bỏ công việc. Đặc biệt là pháp môn niệm Phật, pháp môn này thuận tiện, có thể tùy thuận mọi công việc, không có trở ngại. Chúng ta đang làm việc, trong tâm vẫn giữ câu Phật hiệu. Nếu như công việc của chúng ta cần phải động não tư duy, suy nghĩ, thì khi chúng ta làm việc hãy buông câu Phật hiệu xuống, chuyên tâm vào công việc; Làm xong công việc, lại đề khởi câu Phật hiệu, vậy thì tốt rồi. Dù sao thời gian làm việc cũng không quá dài, thời gian niệm Phật thì rất dài. Niệm Phật quan trọng nhất là ở trong tâm thật sự có Phật, vậy mới hữu dụng. Trong miệng có Phật, trong tâm không có Phật, vậy thì rất khó có cảm ứng đạo giao. Trong Kinh thường nói: "Một niệm tương ưng một niệm Phật, niệm niệm tương ưng niệm niệm Phật", tương ưng chính là ở trong tâm thật sự có Phật.

Đặc biệt là hiện nay tai nạn quá nhiều, loại tai nạn như thế này đều là nhắc nhở chúng ta, cảnh giác chúng ta, nhất định phải nghiêm túc nỗ lực học Phật, cầu sanh Tịnh Độ, không nên sống ở thế gian này nữa, hãy nhất tâm cầu sanh Tịnh Độ. Ở thế gian này có thể sống thêm mấy ngày, chúng ta cũng không cần bận tâm đến vấn đề này, nhiều hơn hay ít đi một ngày đều không sao cả, chuẩn bị vãng sanh ở bất cứ thời khắc nào. Có tâm thái như vậy là tốt. Ấn Tổ năm xưa tại thế đã dạy chúng ta như vậy, quan phòng của Ngài, Phật đường của Ngài không lớn lắm, ở phía sau tượng Phật, Ngài viết lên một chữ "Tử" rất lớn. Mỗi ngày đều nghĩ ngày mai ta phải chết rồi, vẫn còn có thứ gì chưa buông bỏ được? Ngài chân thật buông bỏ. Phương pháp này rất tốt! Thời thời khắc khắc cảnh giác chúng ta thì tự nhiên bất cứ thứ gì đều có thể buông bỏ, vậy thì nhất định vãng sanh Tịnh độ. Chúng ta phải nên học theo. Nghĩ đến lúc chết, có thứ gì bạn có thể mang theo được chứ? Sanh không mang đến, chết không mang đi, bạn vẫn còn có thứ gì không thể buông bỏ vậy? Buông bỏ rồi thì tâm sẽ thanh tịnh, tâm được định rồi, định sẽ sanh trí huệ. Đây là thật, không phải là giả.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, hiện nay đệ tử gặp phải oan gia trái chủ, oan gia trái chủ thường hay nói những lời bần thỉu, đệ tử không thể niệm thầm Phật hiệu được, trong tâm thường vì vậy mà sanh khởi rất nhiều ý niệm không trong sạch, xin hỏi nên đối trị như thế nào?*

Đáp: Phương pháp đối trị tốt nhất vẫn là một câu A Di Đà Phật. Một câu A Di Đà Phật đè không được tập khí phiền não của chính mình, đây là do công phu niệm Phật không đủ, không phải niệm Phật không có hiệu quả, mà là công phu niệm Phật không đủ. Bạn chỉ cần dụng công niệm Phật, nhất tâm nghĩ đến Phật. Nghe giảng Kinh nhiều cũng sẽ giúp đỡ bạn, nghe Kinh nhiều, bạn đối với Phật pháp thông đạt, sáng tỏ, thì công phu liền có lực. Công phu không có lực là do sự hiểu biết của chúng ta đối với Phật pháp vẫn chưa đủ. Chân thật hiểu đủ rõ rồi, tín tâm thanh tịnh, tín tâm kiên định thì có thể giải quyết vấn đề.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, đệ tử nghiệp chướng sâu dày, trí huệ mỏng, mãi không phát được tâm Bồ Đề, cũng không thể làm được nhất hướng chuyên niệm. Đệ tử nên tu hành như thế nào mới có thể đắc lực?*

Đáp: Những vấn đề như vậy luôn là do chưa cắm vững gốc căn bản, đây là nguyên nhân căn bản công phu không đắc lực của người tu hành ngày nay, bất luận là tại gia hay xuất gia. Nếu như bạn hiểu rõ rồi, thì bạn đừng ngại bỏ ra thời gian một năm chuyên học tập giáo dục cắm gốc. Sau một năm bạn quay trở lại chọn Kinh giáo, nhất môn thâm nhập, việc này đối với bạn sẽ có giúp đỡ rất lớn. Giáo dục cắm rễ, thông thường là nói ba cái gốc của Nho - Thích - Đạo, Nho là "Đệ Tử Quy", Đạo là "Cảm Ứng Thiên", Phật là "Thập Thiện Nghiệp". Ba loại này không phải để giảng, không phải để học thuộc, không phải để nghiên cứu thảo luận, mà là quy củ của đời sống thường ngày, bạn phải làm được thì mới có ích, bạn mới chân thật có thọ dụng. Bạn thật sự làm được thì pháp hỷ sung mãn, thật sự làm được thì chính là Khổng Tử đã nói: "Bất diệc duyệt hồ" (chẳng phải vui lắm sao). Bạn đối nhân xử thế tiếp vật, ở trong nhà hay ở bên ngoài không có điều gì là không như pháp, không có thứ gì là không tốt đẹp mỹ mãn. Bạn cần có gốc!

Sau đó ở trong Phật pháp, bạn thích pháp môn nào thì nhất môn thâm nhập pháp môn đó, bạn thích bộ Kinh Điển nào thì chuyên đọc bộ Kinh đó. Chỉ một bộ, vì sao vậy? Một bộ thì tâm của bạn định, bạn sẽ được Tam Muội. Bạn học nhiều, học xen tạp thì tâm của bạn không định, bạn không thể đạt được Tam Muội. Không được Tam Muội thì bạn không thể khai ngộ. Sau khi được Tam Muội, trong trường hợp thông thường, không quá mười năm bạn sẽ khai ngộ. Sau khi khai ngộ, phiền não sẽ ít, trí huệ tăng trưởng, trong đời sống thường ngày trí huệ làm chủ, không phải phiền não làm chủ, bạn liền được đại tự tại.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, trong lúc niệm Phật, vừa niệm Phật vừa khởi ý niệm xấu, không đê xuống được, như vậy có chịu nhân quả không?*

Đáp: Điều này không chịu nhân quả mà là tạo nghiệp. Đến lúc nào bạn mới có thể đê xuống được? Trong trường hợp này, hãy chuyên tâm vào câu Phật hiệu, những ý niệm xấu đó khởi lên không nên để ý, cứ để mặc nó, như vậy công phu của bạn dần dần sẽ thuần thực, tạp niệm ít đi, Phật hiệu sẽ niệm được nhiều. Việc này cần có công phu, cần thời gian, bạn không thể nóng vội. Nếu bạn nóng vội, câu Phật hiệu sẽ không hiệu nghiệm, lại đổi pháp môn khác, đổi pháp môn khác càng không hiệu nghiệm! Đó là giống như nói bạn đói bụng, hiện tại đưa mìn thầu cho bạn ăn, ăn một cái không no, cảm thấy không có ích gì nên bạn không ăn, bạn lại chọn thứ khác, vậy thì bạn sai rồi. Ăn một cái không no thì ăn thêm một cái nữa, vẫn chưa no thì lại ăn thêm một cái nữa, chẳng phải sẽ ăn được no sao? Đây là công phu không đủ, là công phu không đắc lực.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, muốn tránh khỏi và giảm nhẹ tai nạn, phương pháp nhanh nhất, có hiệu quả nhất chính là niệm Phật, và còn thành tâm sám hối sửa đổi lỗi lầm, khuyên mọi người không nên ăn thịt chúng sanh, chú ý bảo vệ môi trường. Xin hỏi làm sao ở trong khoảng thời gian ngắn có thể khiến cho mọi người có cảnh giác này? Trong thời gian này, có phải người niệm Phật phải nên tận lực buông bỏ ngoại duyên, nhất tâm nhất ý ngày đêm chân thành niệm Phật hay không?*

Đáp: Đúng vậy, nhà tiên tri người Brazil cũng từng nói, ông ta tiên tri hai lần động đất nghiêm trọng ở Nhật Bản ngày trước, ông ta nói trận động đất này người chết phải lên đến hơn ngàn người. Kết quả động đất đã thật sự xảy ra, thời gian, địa điểm xảy ra hoàn toàn giống với lời ông ấy đã nói, nhưng tổn hại không lớn, không nghiêm trọng đến vậy, đại khái tổn thất chỉ có một phần mười so với lời ông ấy nói. Đây là nguyên nhân gì? Chính nhà tiên tri Brazil đó nói: "Có thể là do sau khi thiện nam tín nữ trong giáo phái Thần Đạo của Nhật Bản nghe xong lời tiên tri của ông, ngày đêm cầu nguyện, nên tai nạn này được giảm nhẹ". Cách nói này là chính xác.

Cho nên chúng ta cũng nghe rất nhiều người nói về đại địa chấn ngày 13 tháng 09, người không học Phật thì không tin. Nếu như đệ tử nhà Phật chúng ta có thể siêng năng, từ bây giờ bắt đầu mỗi ngày đều tu pháp sám hối, đoạn ác tu thiện, ăn chay niệm Phật, đem công đức này hồi hướng cho tai nạn lần này. Tai nạn dù không thể hóa giải, nhưng khẳng định được giảm nhẹ, họ nói động đất lớn 9.1, nếu như chúng ta có thể giảm xuống đến 5.1 thì không có thiệt hại gì lớn rồi. Có thể không? Có thể! Chỉ cần người học Phật có thể cảnh giác được. Đây là việc tốt

lớn, độ chính mình và độ chúng sanh, chúng ta phải nên làm. Người học Phật phải luôn có tâm từ bi, bạn không biết thì có thể tha thứ, còn đã biết rồi thì phải phát khởi tâm đại từ bi. Lần hộ quốc tiêu tai này, hãy lấy sự tu học của chúng ta mà nghiêm túc làm pháp hội hộ quốc tiêu tai. Không thể giảm trần động đất này xuống 5.1 thì giảm xuống 7.1, như vậy tổn thất sẽ giảm ít đi rất nhiều. Hy vọng chúng ta đặt mục tiêu từ 9.1 chuyển thành 5.1. Cho nên hy vọng các đồng tu Tịnh Tông có tâm cảnh giác này, chúng ta cùng nhau nỗ lực, ngày đêm không gián đoạn. Trên hình thức thì có gián đoạn, trong ý niệm của bạn không gián đoạn, như vậy thì tốt.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, mỗi một người ở trong đời sống thường ngày phải tu hành như thế nào mới có thể hóa giải tai nạn? Phật hiệu phải niệm như thế nào mới chân thật đạt được lợi ích?*

Đáp: Trong 20 năm gần đây, tôi đề xuất một cương lĩnh tu hành gồm 20 chữ, chúng ta dùng tâm chân thành, tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng, tâm chánh giác, tâm từ bi để niệm Phật thì có hiệu nghiệm. Chúng ta dùng tâm này niệm Phật, dùng tâm này đối nhân, xử thế, tiếp vật. Phải nên biết 10 chữ mà tôi nói này: "Chân Thành, Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Chánh Giác, Từ Bi" chính là "Đại Bồ Đề Tâm" mà trong Kinh đã nói. Tâm Bồ Đề là chân tâm của chúng ta, là bản tánh của chúng ta, có thể hóa giải tất cả oán kết, hóa giải tất cả tai nạn. Trong đời sống thường ngày của chúng ta, chúng ta phải học: "Nhìn Thấu, Buông Xuống, Tự Tại, Tùy Duyên, Niệm Phật". Trong này quan trọng là buông xuống, buông bỏ tự tư tự lợi, buông bỏ danh văn lợi dưỡng, buông bỏ ngũ dục lục trần, buông bỏ tham sân si mạn. Trong Phật Pháp, buông xuống là đoạn phiền não, nhìn thấu là khai trí huệ mà trong Kinh Phật đã nói. Dùng tâm chân thành của chúng ta, tận tâm tận lực giúp đỡ chúng sanh khổ nạn. Trong sự tận tâm tận lực, quan trọng nhất chính là ngày đêm niệm Phật không gián đoạn.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, có một số lão cư sĩ nghe Pháp sư nói “trong một vạn người niệm Phật chỉ có một, hai người vãng sanh” liền sanh ra nghi hoặc, sợ chính mình không thể vãng sanh. Xin Ngài khai thị, dùng chánh tri kiến để củng cố tín tâm.*

Đáp: Câu nói này là ngày trước khi tôi ở Đài Loan cầu học, lão cư sĩ Lý Bình Nam thường nói. Mục đích cũng là nhắc nhở chúng ta, phải chân thật niệm Phật! Tâm cùng với miệng phải tương ưng, gọi là “một niệm tương ưng một niệm Phật, niệm niệm tương ưng niệm niệm Phật”. Làm thế nào mới tương ưng? Đối với Kinh Giáo của Tịnh Tông không thể không hiểu rõ. Trong Kinh Giáo thì “Kinh Vô Lượng Thọ” là quan trọng nhất, bạn phải nghe nhiều, nghe sáng tỏ rồi thì bạn

phải làm theo, mới có thể nắm chắc được vãng sanh. Nếu như bạn không hiểu Kinh Giáo, cho rằng một câu Phật hiệu thì có thể vãng sanh. Một câu Phật hiệu này thật sự có thể vãng sanh, một chút cũng không giả, thế nhưng bạn tu mù luyện quán, chỉ có miệng niệm Phật, trong tâm vọng tưởng, tạp niệm rất nhiều, vẫn còn ăn thịt, sát sanh, vậy làm sao có thể vãng sanh được? Vừa mở đầu “Kinh Vô Lượng Thọ”, Phật đã dạy chúng ta, đó chính là Thập Thiện Nghiệp Đạo, dạy chúng ta khéo giữ ba nghiệp. “Khéo giữ khẩu nghiệp, không chê lỗi người”, điều này bạn đã làm được chưa? “Khéo giữ thân nghiệp, không phạm luật nghi”, bạn đã làm được chưa? “Khéo giữ ý nghiệp, thanh tịnh vô nhiễm”, bạn đã làm được rồi chứ? Nếu bạn đã làm được ba điều này thì niệm Phật khẳng định vãng sanh. Ba câu này chính là “Kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo”.

Tịnh Tông chúng ta tu hành, nguyên tắc chỉ đạo cao nhất là Tịnh Nghiệp Tam Phước mà “Quán Kinh” nói. Điều thứ nhất: “Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự sư trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp”, điều này đã làm được chưa? Nếu như đã làm được điều này, nhất định vãng sanh. Những thứ khác bạn đều không cần học, chỉ niệm một câu A Di Đà Phật và làm được bốn câu này, hiếu dưỡng cha mẹ, tôn kính sư trưởng, có tâm từ bi, không sát hại tất cả chúng sanh, tu thập thiện nghiệp đạo, thì không ai không được vãng sanh. Cho nên Đại Sư Thiện Đạo đời nhà Đường nói, (tương truyền Đại Sư Thiện Đạo là A Di Đà Phật tái lai, lời dạy của Đại Sư Thiện Đạo là lời của chính A Di Đà Phật dạy), Pháp môn này “vạn người tu thì vạn người đi”, không bỏ sót một người nào, thế nhưng bạn phải tu hành như lý như pháp. Bạn không như lý, không như pháp, chỉ niệm mỗi câu lục tự hồng danh này thì cũng giống như lời chế giễu của Hàn Sơn, Thập Đắc: “Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, đau mồm rát họng chỉ uổng công”. Lão cư sĩ nhìn thấy người niệm Phật ngày nay giống như lời của Đại Sư Hàn Sơn nói, miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, cho nên niệm rất cổ họng cũng chỉ uổng công. Bạn chân thật muốn vãng sanh, thì Thập Thiện Nghiệp Đạo nhất định không thể qua loa, nhất định phải tu học.

Cho nên tôi khuyên các đồng tu học “Thập Thiện Nghiệp Đạo”, học “Đệ Tử Quy”, học “Thái Thượng Cảm Ứng Thiên”, đây là giáo dục căn bản của ba nhà Nho - Thích - Đạo, vô cùng quan trọng. Căn bản dạy học của nhà Nho, cội gốc là “Đệ Tử Quy”, gốc của nhà Phật là “Thập Thiện Nghiệp Đạo”, gốc của Đạo giáo là “Thái Thượng Cảm Ứng Thiên”. Ba quyển này đều không dài, nghiêm túc tu học, lại thật thà niệm Phật, không ai là không được vãng sanh, chân thật là vạn người tu vạn người đi.

Hỏi: Kính thưa lão Pháp sư, xin hỏi ý nghĩa chân thật của “Niệm mà không niệm, không niệm mà niệm”?

Đáp: Hai câu nói này là công phu chân thật thành tựu của Tịnh Tông. Tịnh Độ Tông, các vị đều biết, công phu niệm Phật có ba bậc, công phu cao nhất là lý nhất tâm bất loạn. “Niệm mà không niệm, không niệm mà niệm”, đây là cảnh giới gì? Chính là cảnh giới của Pháp Thân Bồ Tát trong “Kinh Hoa Nghiêm”, họ đã siêu việt mười pháp giới, phải hiểu điều này. Sự nhất tâm bất loạn thì thấp hơn rất nhiều. Sự nhất tâm bất loạn là đã đoạn kiến tư phiền não, ra khỏi lục đạo luân hồi, công phu của họ ngang hàng với A La Hán. Chúng tôi ngày nay giảng “Hoa Nghiêm”, nói Thập Tín Bồ Tát, tôi cũng giới thiệu rất rõ ràng với các vị. Sự nhất tâm bất loạn là Bồ Tát Thất Tín Vị. Lý nhất tâm bất loạn là sơ trụ trở lên, [là] bốn mươi một địa vị Pháp Thân Đại Sĩ, đó là “Niệm mà không niệm, không niệm mà niệm”. Chúng ta ngày nay có thể làm được công phu thành phẩm, cũng chính là mức thấp nhất của sự nhất tâm bất loạn. Công phu đặc lực thì có thể tự tại vãng sanh, muốn đi lúc nào thì đi lúc đó, muốn ở thêm mấy năm cũng không sao cả. Cho nên các vị biết, công phu vãng sanh này tuyệt đối không phải rất cao, người người đều có thể làm được. Thế nhưng đối với câu nói này của Tổ Sư, chúng ta vạn nhất không thể hiểu lầm. Nếu hiểu lầm, sợ là sẽ làm chậm trễ việc vãng sanh trong đời này. Đây là “tăng thượng mạn” mà trong Phật Pháp nói, chúng ta chưa đến cảnh giới này, tự cho là đã đến cảnh giới này.

Những năm đầu khi tôi học Phật, xuất gia chưa được bao lâu, đại khái xuất gia được hai năm, thì gặp được một người bạn. Ông ấy hơn tôi mười mấy tuổi, cũng học Phật, rất kiên thành. Ông ấy nói với tôi, ông đã chứng quả A La Hán. Tôi nói điều này rất khó được, tôi không tin. Thế nhưng dù nói với ông ấy như thế nào, ông ấy cũng nói “Tôi thật sự đã chứng quả A La Hán rồi”. Bạn nói xem, vậy thì còn cách nào chứ? Đến sau cùng tôi đã nghĩ ra một cách, tôi nói A La Hán có thần thông, A La Hán có đủ sáu loại thần thông. Sơ quả Tu Đà Hoàn được hai loại trong sáu loại thần thông là thiên nhãn thông và thiên nhĩ thông. Sơ quả là Thánh nhân, đều không đơn giản. Bồ Tát Sơ Tín Vị trong “Kinh Hoa Nghiêm”, đây thật sự là thánh nhân, họ tuy vẫn chưa ra khỏi lục đạo luân hồi, nhưng tuyệt đối không đọa tam ác đạo, họ có loại công phu này, siêu phàm nhập thánh.

Tôi nói sơ quả Tu Đà Hoàn có thiên nhãn thông, có thiên nhĩ thông, chúng ta ngồi ở trong phòng, người đi qua lại trên đường ở bên ngoài, ông có nhìn thấy không? Ông ấy nói không nhìn thấy, có tường vách, nhìn không thấy. Tôi nói Tu Đà Hoàn ông cũng chưa chứng được, làm sao có thể chứng A La Hán? Tôi hỏi ở trong tâm tôi đang nghĩ gì, ông có thể biết được không? Ông ấy nói không thể, không biết

được. Nhị quả thì có tha tâm thông và túc mạng thông. Trong tâm tôi nghĩ gì, ông không biết, ông không có tha tâm thông. Tam quả A Na Hàm có thần túc thông. Thần túc thông giống như Tôn Ngô Không vậy, có bảy mươi hai phép biến hoá, ông có thể biến hoá không? Cũng không có. Tôi nói vậy được rồi, tứ quả có lậu tận thông không nói đến, ba tiêu chuẩn phía trước ông đều không có, vậy ông không có chứng A La Hán! Như vậy ông ấy mới phục, thật không dễ dàng.

Ông ấy hiểu sai cảnh giới. Đó là gì? Tôi tin công phu niệm Phật của ông ấy không tệ, đạt được một chút khinh an, việc này chúng ta chính mình niệm Phật đều đã từng đạt được. Đạt được thì rất an vui, chân thật là phiền não nhẹ, trí huệ tăng, thế nhưng vẫn chưa đến cảnh giới. Khi đạt đến cảnh giới, liền phát ra năng lực này. Đến khi nào chúng ta vừa mở mắt, nhìn phía dưới lầu, mỗi một tầng chúng ta đều xem thấy rất rõ ràng, vậy thì gần ngang hàng với sơ quả, sắp chứng sơ quả rồi. Trong tâm người khác nghĩ gì, chúng ta đều biết thì chứng nhị quả. Dùng phương pháp này để đối chiếu, ông ấy mới hiểu được là ông ấy đã hiểu sai ý nghĩa.

Cho nên “Niệm mà không niệm, không niệm mà niệm” là cảnh giới cao nhất của Tịnh Độ Tông chúng ta, là lý nhất tâm bất loạn. Lý nhất tâm hoàn toàn tương đồng với cảnh giới đại triệt đại ngộ minh tâm kiến tánh của Thiền Tông, vô minh phiền não đều đoạn rồi; nói cách khác, ở ngay trong đời sống thường ngày, sáu căn khởi tác dụng, nhất định không có khởi tâm động niệm; nếu như bạn vẫn còn khởi tâm động niệm thì bạn chưa chứng được. Chúng tôi trong lúc giảng Kinh thường nói, khởi tâm động niệm là vô minh, bạn chưa phá vô minh, làm sao bạn có thể chứng được lý nhất tâm? Bạn vẫn còn phân biệt thì không chứng được sự nhất tâm, người chứng được sự nhất tâm thì không có phân biệt. Bạn vẫn còn chấp trước thì bạn không thoát ra được lục đạo luân hồi, bạn là một phàm phu, phàm phu chính hiệu! Cho nên chư vị đồng tu nhất định phải hiểu điều này.

Đại khái “Niệm mà không niệm, không niệm mà niệm” là hiểu lầm như thế nào? Trong tâm chúng ta xác thực không có niệm Phật, thế nhưng ở bên tai có tiếng niệm Phật. Rất nhiều người đều có cảnh giới này! Rất nhiều người đến niệm Phật đường niệm Phật hai ngày, ba ngày liền cảm thấy kì lạ, tôi không có niệm, vì sao lại nghe thấy tiếng niệm Phật? Mà tiếng niệm Phật đó nhất định là giống với tiếng của niệm Phật đường, đây là gì vậy? Thành thói quen rồi, bạn niệm được mấy ngày, ngày đêm đều đang niệm Phật, [khi] không niệm, không nghĩ đến việc niệm mà thanh âm vẫn còn ở bên tai. Nếu như âm thanh niệm Phật này không phải là âm thanh của niệm Phật đường, mà là âm thanh niệm Phật ở nơi khác, thì đó chính là cảnh ma hiện tiền, đó không phải là cảnh Phật. Chúng ta chính mình công phu

thuần thực, nhất định là tiếng của chính mình thường niệm, hay tiếng của niệm Phật đường, đây là hiện tượng tốt. Nếu như âm điệu niệm Phật này không giống với chúng ta niệm, bạn nhất quyết không được để ý, bạn để ý nó thì sẽ bị ma nạn, bạn bị mắc lừa rồi! Loại cảnh giới này thường có ở niệm Phật đường, các đồng học không thể không biết. Câu hỏi này rất hay. Nhất quyết không nên xem cảnh giới này là một loại cảm ứng, điều này không đúng. Đây là chúng ta niệm Phật được thành thực.

Đồng thời đặc biệt phải ghi nhớ, cho dù âm thanh này xuất hiện, bất luận đang ở nơi nào, âm thanh xuất hiện nhất định giống với tiếng niệm Phật thường ngày của chúng ta, vậy thì đúng rồi. Nếu như là thứ khác, chúng ta từ trước đến giờ chưa từng dùng thanh điệu niệm Phật này, xuất hiện ra thanh điệu này, cũng tốt, nhưng không nên để ý đến nó. Không để ý nó thì không sao; vừa để ý đến nó thì dễ bị ma dựa. Bạn xem năm mươi loại ám ma ở phần sau của “Kinh Lăng Nghiêm”, đây là cảnh ma hiện ra, đừng để ý đến nó. Phật nói đây là sự việc tốt, bởi vì ma đến tìm bạn gây phiền phức, cũng là vì công phu của bạn có thành tựu. Nếu bạn chưa thành tựu, ma sẽ không đến tìm bạn, nó xem thấy bạn công phu đặc lực, nó đến phá hoại bạn. Bạn không để ý nó, bạn sẽ tiếp tục nâng cao, cho nên đây là việc tốt. Đừng sợ ma đến khảo nghiệm, chỉ sợ bạn chấp tướng thì phiền phức, cho nên nhất định phải hiểu ý này.

Cảnh giới “vô niệm mà niệm” rất là cao sâu, phần sau “Kinh Hoa Nghiêm” chúng ta sẽ giảng đến. Vô niệm là gì? Bạn đã không còn chấp trước, không còn phân biệt, không khởi tâm, không động niệm. Niệm đó không phải là niệm của niệm Phật, cũng không phải nghe được tiếng niệm Phật, mà là đối với hư không pháp giới tánh tướng, lý sự tự nhiên sáng tỏ thông đạt, đó gọi là niệm Phật. Cho nên ý nghĩa của chữ Phật là sáng tỏ thông đạt. Phật là tiếng Ấn Độ, dịch thành tiếng Trung Quốc ý nghĩa là giác ngộ, không có thứ gì mà bạn không sáng tỏ thông đạt. Phật là nói ý nghĩa này, vạn nhất không nên hiểu sai.

Hỏi: Kính thưa lão Pháp sư, xin hỏi trì danh như thế nào? Còn nhớ lão Pháp sư từng dạy: "Trong một câu Phật hiệu đầy đủ ba tâm, là trực tâm, thâm tâm, hồi hướng phát nguyện tâm", ba tâm này là tâm Bồ Đề, đầy đủ tâm Bồ Đề. Đại Đức xưa cũng từng nói: "Phật hiệu vừa khởi thì niệm niệm cầu Phật tiếp dẫn". Bồ Tát Đại Thế Chí dạy: "Đô nhiếp lục căn, tịnh niệm tương kế". Xin hỏi trong tịnh niệm có phải nên có tướng A Di Đà Phật? Hoặc giả có tướng Thế Giới Tây Phương Cực Lạc hoặc là tướng phát nguyện cầu sanh? Xin Pháp sư từ bi khai thị.

Đáp: Phương pháp niệm Phật có rất nhiều, cảnh giới cũng tương đối phức tạp. Làm thế nào niệm Phật được công phu đặc lực, đây mới là vấn đề quan trọng nhất hiện nay của chúng ta. Căn tánh của mỗi người không giống nhau, kinh nghiệm tu học trong đời quá khứ của chúng ta cũng không giống nhau, do đó phương pháp người khác dụng công đặc lực, chúng ta có thể tham khảo, nhưng chỉ dừng lại ở tham khảo, vì sao vậy? Bởi vì căn tánh của chính mình không hẳn tương đồng với người khác, họ dùng phương pháp này có được lợi ích, chúng ta dùng phương pháp của họ chưa chắc được lợi ích, phải hiểu đạo lý này. Cho nên Phật giáo hoá chúng sanh không có Pháp cố định, phương pháp của Phật chân thật là tùy theo người mà có sự khác biệt. Cũng giống như đại phu trị bệnh vậy, nhất định là chẩn đoán xong mới kê toa thuốc, hai bệnh nhân thì không thể có phương thuốc hoàn toàn giống nhau, cho dù bị bệnh giống nhau, thì thuốc dùng trong toa có thể có vài vị thuốc khác nhau, cho dù tương đồng thì cũng có thể phân lượng không như nhau. Phật giáo hoá chúng sanh cũng giống như vậy, chúng ta phải hiểu điều này. Hiện tại Phật không ở đời, chúng ta tìm không được vị Thầy tốt như vậy, nên chúng ta tu học có thể khảo sát nhiều một chút, thử xem phương pháp này có hiệu quả với chính mình không, phương pháp kia cũng xem thử, thử thêm vài lần cảm thấy phương pháp nào rất đặc lực đối với chính mình thì bạn có thể chọn dùng phương pháp đó, như vậy tương đối đáng tin.

“Tam tâm cụ túc” là phát tâm Bồ Đề niệm Phật, đây là tông cương lĩnh, tông nguyên tắc. Tuy nói rất hay, [nhưng] tâm này chúng ta phát không nổi. Tâm này nếu như vừa phát thì bạn không phải là phàm phu, mà bạn chính là Bồ Tát, phàm phu phải học Bồ Tát, có thể học giống như Bồ Tát thì không thể là sự việc trong thời gian ngắn, cần phải khắc phục tập khí phiền não của chính mình. Phàm phu tu hành không thể thành Bồ Tát, chính là do không có cách gì khắc phục tập khí phiền não của chính mình. Tự tư tự lợi là tập khí nghiêm trọng nhất, khởi tâm động niệm đều nghĩ đến lợi ích của chính mình, vậy thì khó rồi! Chúng ta nghĩ thử xem Bồ Tát khởi tâm động niệm nhất định không có một ý niệm vì chính mình, các Ngài vì xã hội, vì đại chúng, vì chúng sanh, khởi tâm động niệm không giống với chúng ta. Vì sao các Ngài khởi tâm động niệm vì tất cả chúng sanh? Bởi vì các Ngài biết được sự thật, tất cả chúng sanh trong hư không pháp giới là một thể, đây là chân tướng sự thật. Các Ngài sáng tỏ, chúng ta không sáng tỏ, chúng ta mê mất chân tướng sự thật, cho nên mới khởi tham, sân, si, mạn, tự tư tự lợi, mê mất đi tự tánh. Thế nhưng chúng ta phải học tập, cố gắng hết mức giảm nhẹ ý niệm tự tư tự lợi, nghĩ đến chính mình đồng thời cũng nghĩ đến người khác, như vậy thì tiến bộ thêm một bước. Nghĩ đến chính mình không nghĩ đến người khác thì nhất định là sai lầm. Nghĩ đến chính mình cũng đồng thời nghĩ đến người

khác, rồi dần dần dưỡng thành chỉ nghĩ đến người khác không nghĩ đến chính mình, vậy thì bạn thành công rồi, bạn có thể khế nhập cảnh giới của Phật. Điều này cần phải dần dần đạt đến.

Về phần niệm Phật thêm vào quán tưởng, quán tưởng Phật đến tiếp dẫn, hoặc giả quán tưởng Thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng có thể giúp bạn dứt trừ vọng tưởng, không đến nỗi vừa niệm Phật vừa khởi vọng tưởng. Vọng tưởng xen tạp trong Phật hiệu thì phá hoại hết toàn bộ công đức niệm Phật rồi, vậy thì bạn kèm thêm quán tưởng. [Việc này] được! Có thể thêm quán tưởng, bởi vì quán tưởng cũng là niệm Phật, trong “Kinh Thập Lục Quán” nói: “Quán tưởng niệm Phật, quán tượng niệm Phật”, điều này thì được, điều này là như pháp.

Về phần Bồ Tát Đại Thế Chí dạy: “Thâu nhiếp sáu căn, tịnh niệm tiếp nối”, hai câu này là tổng cương lĩnh trong pháp môn niệm Phật, cũng chính là cách niệm Phật như thế nào. Sáu căn là mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý của chúng ta. Mở mắt ra thích xem cảnh giới bên ngoài, tai thích nghe âm thanh, tâm của chúng ta luôn là từ sáu căn mà hướng ra bên ngoài. “Thâu nhiếp”, nhiếp là thu hồi lại, gọi là thâu nhiếp sáu căn, thu hồi lại. Bồ Tát Đại Thế Chí dạy chúng ta như vậy, thời xưa Mạnh phu tử cũng dạy người như vậy. Trong sách “Mạnh Tử” nói: “Học vấn chi đạo vô tha, cầu kỳ phóng tâm nhi dĩ” (Đạo của học vấn không có gì khác, chỉ là thu hồi lại tâm phóng ra bên ngoài mà thôi). Tâm của chúng ta đều phan duyên theo cảnh giới bên ngoài, bạn có thể thu liễm tâm lại thì chính là học vấn. Có thể thấy “thu hồi tâm” của Mạnh Tử hoàn toàn tương đồng với ý nghĩa “thâu nhiếp sáu căn” của Bồ Tát Đại Thế Chí. Như vậy thì tâm của chúng ta thanh tịnh. Tâm thanh tịnh niệm Phật gọi là “tịnh niệm”. Trong tịnh niệm nhất định không có hoài nghi, không có xen tạp. “Tương kế” là không gián đoạn. Dùng nguyên tắc này để niệm Phật thì làm gì có đạo lý không thành tựu! Cho nên đây là khai thị rất quan trọng.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, khi lạy Phật, có lúc nhìn thấy hình tượng Phật Bồ tát rất hung ác, trong lòng cảm thấy sợ hãi, xin hỏi đây là nguyên nhân gì? Phải làm sao để khắc phục?*

Đáp: Trong kinh Phật thường nói: Cảnh tùy tâm chuyển. Vì sao người khác đều nhìn thấy tượng Phật rất từ bi, mà bạn lại thấy tượng Phật rất hung ác? Nhất định là tâm bất thiện của chính mình biến tướng đó thành bất thiện. Đây là sự thật. Giống như tiến sĩ Emoto Masaru làm thí nghiệm về nước, tâm bạn thiện, bạn nhìn thấy phản ứng của sự kết tinh rất đẹp; ý niệm của bạn bất thiện, hiện tượng của nó rất khó coi, cùng một đạo lý. Hiểu được đạo lý này thì sẽ biết, bản thân chúng ta nhất định phải tu tâm thiện của chính mình. Tâm thiện, ý niệm thiện, ngôn ngữ

thiện, hành động thiện, đây chính là lời dạy trong Kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo, bạn không có điều gì bất thiện. Trong sinh hoạt hằng ngày, trong đối nhân xử thế tiếp vật đều nghiêm túc tu hành, tu sửa những điều bất thiện của chính mình thành thiện, vậy thì đúng rồi.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, nếu khi tụng Kinh niệm Phật, [con] không tự chủ được mà sanh khởi ác niệm, không cách gì tự khống chế, cảm thấy rất đau khổ, [vậy thì] phải làm thế nào?*

Đáp: Đây là nghiệp chướng, tập khí hiện tiền, đây là một nguyên nhân. Có một nguyên nhân khác đó là oan gia trái chủ đến chướng ngại bạn, cho nên tình trạng này có hai nguyên nhân. Nếu gặp phải tình trạng này, khi tụng Kinh niệm Phật, ý niệm bất thiện quá nhiều, quá tạp thì bạn có thể tạm ngừng tụng Kinh niệm Phật. Bạn lạy Phật 100 lạy, 200 lạy, tâm sẽ bình lặng trở lại. [Hãy] dùng phương pháp lạy Phật.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, nhìn thấy chó, mèo chết đột ngột hoặc là người qua đời do tai nạn xe cộ, xin hỏi [Pháp sư] chúng con phải làm thế nào? Niệm vài câu Phật hiệu hay chú vãng sanh, kệ hồi hướng thì nên đọc bài kệ nào?*

Đáp: Những chuyện này chúng ta cũng thường gặp. Khi gặp [những chuyện này] thì trước tiên dùng tâm chân thành truyền tam quy y cho chúng. Dùng [tâm] chân thành, trong tâm lúc này không có vọng niệm, hoàn toàn chúc nguyện cho chúng. Nếu là súc sanh, thì đọc “quy y Phật không đọa địa ngục, quy y Pháp không đọa nga quý, quy y Tăng không đọa bàng sanh”. Bàn sanh là cõi súc sanh, đọc ba lần, sau đó niệm Phật, khuyên bảo đơn giản, nói với chúng: “Thế gian này khổ, sau khi quý vị xả bỏ thân thể này, mau chóng cùng tôi niệm Phật, cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc”. Như vậy là được. Kệ hồi hướng thì có thể dùng bài kệ hồi hướng bình thường của chúng ta: “Nguyện đem công đức này, trang nghiêm Phật Tịnh độ, trên đền bốn ơn nặng, dưới cứu khổ ba đường. Nếu có ai thấy nghe, đều phát tâm Bồ đề, hết một báo thân này, đồng sanh cõi Cực Lạc”. Nếu có thời gian thì bạn hãy niệm thêm vài câu Phật hiệu, niệm Phật càng nhiều càng tốt. Nếu bạn không có thời gian, có việc gấp thì có thể niệm ít vài câu. Đây là đối với súc sanh. Nếu nhìn thấy người bị tai nạn xe cộ hoặc chết trên đường thì chúng ta niệm Phật hồi hướng cho họ, khuyên bảo họ quy y Tam Bảo, cầu sanh Tịnh độ, như vậy là được.

Hỏi: *Kính thưa lão Pháp sư, người học Phật tại gia có thể nuôi thú nuôi không? Nếu bản thân không thể nuôi thì người nhà có thể nuôi không?*

Đáp: Tốt nhất là đừng nuôi, người nhà cũng đừng nuôi. Vì sao vậy? Bạn nuôi thú nuôi thì nhất định phải dùng rất nhiều tinh thần chăm sóc chúng, do đó đối với việc tu học của bản thân sẽ bị giảm rất nhiều. Môn học vấn này là đại học vấn, cần phải toàn tâm toàn lực để bước đến, bạn mới có thể đạt được thành tựu hài lòng trong một đời.

HỒI HƯỚNG

Nguyện đem công đức này

Trang nghiêm Phật Tịnh độ

Trên đền bốn ơn nặng

Dưới cứu khổ ba đường

Nếu có ai thấy nghe

Đều phát tâm Bồ đề

Hết một báo thân này

Đồng sanh cõi Cực Lạc.

Nam mô A Di Đà Phật!
